

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€
IBAN: FI79 5539 0220 0134 02 BIC: OKOYFIHH

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France

tel.04 66 83 19 57

<http://myoldbear.free.fr> ; <http://museopaivakirja.blogspot.com>/
<http://dollhousedreams.free.fr>

Hei,

21.6.2013

Suomen matkani jäi nyt tänä kevät-kesänä tekemättä. Mutta uusi matkareitti on jo suunniteltu seuraavalle kerralle. Tulen Amsterdamin kautta. Siellä on nähtävänä Petronellan kuuluisa nukketalo ja Anne Frankin museo. Lennän ensin Ryanairilla Montpelliersta Brysseliin, sieltä Eurolines bussilla Amsterdamiin ja Amsterdamista lento Helsinkiin SAS-lentoyhtiöllä. Sitten Onnibussilla Helsingistä Forssaan. Paluumatka on Ryanairilla Tampere-Frankfurt Hahn-Montpellier.

Helmi-maaliskuussa ilmestyivät kyläämme uudistetut tai ajanmukaistetut isot kyläkartat, toinen Postin viereen ja toinen kunnantalon edustalle. Siinä mainos olisi maksanut 300 euroa. Liian kallista meille. Ilmoitettiin, että ei haluta osallistua. Kunnantalo lisäsi meidät kuitenkin karttaan paikkalialle muiden joukkoon ja museosymbolilla kuten Postin, koulun, kirkon yms.omilla kuvasyboleillaan. Niin me päästiin siihen ilmaiseksi. Muutenkin museo on jo paremmin viitoitettu kylällä, pikkuhiljaa vuosien varrella ollaan lisätty viitoitusta moneen paikkaan.

Maaliskuussa olin Salon de Provencessa kansainvälisellä nukkefestivaalilla kuten yleensä joka vuosi. Sinne kannattaa aina mennä ihan vaan museomainokset mukana kuten myös Barjacin antiikkimarkkinoille pääsiäisenä. Oppia ikä kaikki. Molemmilla reisuilla ostin muutamia pieniä 1900-luvun alun posliininukkeja halvalla nukketaloihini, t.s. 10-11,50 euroa kpl. Normaalisti joutuu maksamaan ainakin 20€ yhdestä.

Alkuvuodesta kävin Pont du Gardin turistitoimistossa maksamassa jäsenmaksun 10 euroa, viime vuonna se oli 30 euroa yhdistyksille. He ovat alentaneet sitä. Viime vuonna liityttiin jäseneksi, koska Pont du Gard on alueemme talouden veturi. Joinakin vuosina 1milj.400 000 kävijää käy sitä ihailemassa. Siellä täytyy mainostaa, missä on turistitulva, vaikka se on noin 50km täältä.

<http://www.pontdugard.fr/fr>

Maaliskuussa järjestettiin omasta toimesta artikkeli museosta Midi Libre lehteen. «Rohkea rokan syö, uhkarohkea koulun keiton.» Me pysytään näkymättöminä « harmaina hiirinä, jos me ei tulla ulos kolostamme ». Ja niin ei kukaan tule käymään museoon. Tyhjän panttina täällä saa odottaa ihmisiä kuin majakan vartijana.

Maalasin uuden ison museokyltiin 8km:n päähän naapurikylään St Christoliin isoon tienristeykseen, jossa on mainio mainospaikka. Sébastien oli sen kiinnittämässä maahan ennen pääsiäistä. Se on jo 7.iso museokyltti lähialueilla. Paljon niitä täytyy olla.

Yhdistyksen jäsen Seija ja Andrew Englannista olivat täällä huhtikuussa. Sitten toukokuussa oli toinen yhdistyksen jäsen Paula ja Timo Suomesta. He olivat automatkalla näissä eri Euroopan maissa ja poikkesivat tänne. He videoivat nukkenallemuseossa ja tekivät siitä videon. Se on museon ensimmäinen. Tässä linkki alla:

<https://www.dropbox.com/s/gefhksd2zfrxtm/Ullan%20museossa%20valmis1.wmv>

Meitä on tällä hetkellä 12 jäsentä yhdistyksessä. Tervetuloa mukaan!

Kesäkuussa surfaillessani netissä huomasin, että Midi Libre on julkaissut uuden artikkelin nukkenallemuseosta kesäliitteessään. Se oli mukava yllätys. Juuri sitä me tarvitaan. Laitoin

artikkelin suomennuksineen myoldbear-sivuille, molempiin blogiini ja Facebook-sivulle.
<http://museopaivakirja.blogspot.fr/2013/06/ihastuttava-nukkenallemuseo-midi-libre.html>

Yksi anduzelainen museokävijä käski mennä kunnanjohtajan puheille isomman museon toimitilan toivossa. Sanoin, että Anduze on parempi paikka kuin meidän kylä. Joten varasin ajan sinne kunnantalolle. Siellä oli hyvä vastaanotto. Kunnanjohtaja sanoi, että en ollut ainut samalla asialla. Monet paikalliset museot olivat siellä käyneet. Me ollaan sitten jonossa. Ajattelin käydä vielä Alèsin kaupungin kunnatalolla myöhemmin. Sinne piti kirjoittaa kirje. Mainostus mielessä minä olin sielläkin. Alkuvuodesta 2013 kaikki Alèsia ympäröivät 50 kuntaa (100 090 asukkaineen) kuuluvat sen asutustaajamaan, joten siinäkin hyvä syy. Kuntainliittoa ei enää ole olemassa. Alèsin johto tietää nyt jotain meistäkin.

<https://fr.wikipedia.org/wiki/Al%C3%A8s>

Alès on 42 000 asukkaan kaupunki 13km täältä.

<http://www.alescevennes.fr/portal/portal/ac/ales-agglo/presentation-agglo/ales-agglo-en-bref>

Viime viikolla piti nauttia vielä hiukan vapaudesta ennen 2kk:n jokapäiväistä museopäivystystä. Oltiin autoajelulla Beaucairessa, noin 80km täältä Provenceen päin. Siellä on Vieux Mas 1900, vanha maatilamuseo 1900-luvun alusta. Tie sinne ei ollut kovin helppo, aika monen mutkan takana se oli, isolta tieltä poiketessa pikkuteitä oli vielä pitkän matkaa. Kun kerittiin paikan päälle, parkkipaikalla oli pari linja-autoa ja pikkuautoja. Kyllä sinnekin vaan ihmiset löytävät, koska se on ihana nostalginen paikka monine eläimineen luonnon keskellä. Vanhaa maalaiselämää kaikille aisteille, hajuaiastia lukuunottamatta. Kotoisaa navetan hajua en ole pitkään aikaan missään haistanut, tuli mieleen lapsuus. Ja mainoksia vietiin taas samalla. Paikan isäntäväki ei tiennyt mitään tämän nukkenallemuseon olemassaolosta, heidän museonsa on ollut jo 20 vuotta. Sinne täytyy mennä toisen kerran joskus, koska jäi osa museosta näkemättä.

<http://www.vieux-mas.com/spip.php?article9>

Tein valokuvista kuvasarjan flickr.com sivuille, tässä

linkki : <http://www.flickr.com/photos/62079252@N04/sets/72157634325862568/>

Monet lähikylät me kierreltiin Dixoun kanssa viime päivinä markkinointimatalla ja muutenkin ajelemassa, juuri ennen tätä turistikauden pääsesongin alkua. Lopultakin kauan odotettu kesä on tullut. «Koko Ranska» on maantiellä, kuten uutisissa sanotaan. Ja täällä odotetaan «vieraita» museoon. Toivon mukaan heitä on paljon. Tämä on vuoden juhlahetki. Valmistelu on ympärivuotista, oli menestystä enemmän tai vähemmän. Haasteita ei puutu museon toiminnassa. Mutta ei saa odottaa liikoa, niin usein pettyy. Varauksella täytyy suhtautua. Turismi on hyvin epäsäännöllistä ja yllätyksellistä.

Dixou-koiran ansiosta kyläläiset ja ympäröivä luonto ovat tulleet tutummaksi. Jo neljä vuotta haukku on ollut museon vartijana ja ilopillerinä. Syyskuun lopulla se täyttää 13 vuotta. Joka synttäripäivä me käymään leipomossa hakemassa sille jotain herkkua. Se on aivan ihmeissään, kun saa syödä kokonaan yksin maailman herkullisemmän pullan. Suupielä se nuolee vielä pitkän aikaa jälkeenpäin.

Museon finanssipuolesta puheenollen. Alkuvuosi oli museossa parempi kuin viime vuonna. Sitten tilanne tasaantui pääsiäislomilla. Toukokuussa päästiin yksiin viime vuoteen nähden. Mutta kesäkuu on ollut huono. Kävijämäärä on nyt lopulta heikompi kuin 2012.

Menoja on ollut 657,80€ ja tuloja 632 euroa. Viime vuonna tuloja oli 752,50 euroa. Yli 100 euroa enemmän, koska oli aika monta ryhmää, kesäkuussa peräti 40 hengen ryhmä. Se tuntuu heti tuloksissa. Tänä vuonna kaikki ryhmät peruuttivat tulonsa. Yleensä ennen he ovat olleet, kuten suunniteltu oli. Saa nähdä miten menee tämä toinen puolivuotiskausi. Toisaalta vuosibudjetti joustaa, tulot määräävät menot. Kaikki tulee yhdistyksen hyväksi ei voittoa tuottavassa

yhdistyksessä.

Kokoelma karttuu. Ei me keräilijät lopeteta keräämistä, vaikka taukoja pidettäisiin välillä. Nyt varsinkin kun on museo, se motivoi. En minä pelkäästään omaksi ilokseni viitsisi kerätä nurkat täyteen, eri asia on, kun ihmisiä tulee tänne katsomaan. Jaettu ilo on kaksikertainen ilo. Museo vanhoine esineineen, kuten ullakko, tempaa meidät mukaansa isoäidin aikaan tai ties minne maan ääriin. Aika ja paikka unohtuvat hetkeksi. Arjen keskellä voi hiukan unelmoita. Ja aina oppii uutta ympäröivästä maailmasta. Niin voi olla tavallaan « löytöretkellä » tässä ja nyt.

Laskin nukketaloni yksi päivä. Nyt voin mainostaa 50 vanhaa nukketaloa. Siitä on tullut nyt tämän nukkenallemuseon erikoisuus. Ranskassa se on erikoista, joten tilannetta kannattaa käyttää hyväksi. Koulunäyttely on myös suosittu. Ja vanhimpia esineitä 1700- ja 1800-luvulta ihmetellään.

Hain internetistä Musée Lite 4.1 museon inventaario-ohjelman. Se on hyvin aikaavievää, kaikki esineet luetteloidaan pikkutarkasti. Olen aloittanut kalliimmista eli nukketaloista. Monissa niissä on yli 100 esinettä sisällä. Pikkuhiljaa teen sitä. Vaikka kaikki on listattu alusta asti vuodesta 2000, mutta lista on liian summittainen. Museomainoksessa sanotaan, että kokoelmassa on yli 1500 esinettä, niitä on paljon enemmän. - Ei kaikkea tarvitse julkisesti kertoa, näkee sitten paikan päällä.

Vieraskirjasta on tullut tänä vuonna entistä tärkeämpi. Käsken museokävijöitä aina sinne kirjoittamaan, muuten se unohtuisi useimmiten. Spontaani palaute eli ensimmäiset ajatukset on hyvä tietää. Positiivisia ajatuksia siellä on paljon. Museon alkuvuosina, kun kokoelmani oli vaatimaton, tilanne olisi ollut toinen. Kritiikkiä tuli ennen aina välillä, suoraan tai epäsuoraan. Nyt jos joku sanoo, että on liian ahdasta, pitäisi olla kaksi kolme kertaa enemmän tilaa. Se ei ole negatiivista, vaan totuus. Ja jos jotkut ranskalaiset eivät ole tyytyväisiä, kun tämä museo on heidän mielestään liian kansainvälinen ranskalaisuuden sijasta, se on heidän näkökulmansa. Suurin osa on kuitenkin moninaisuuden puolesta.

Tämä uusi museokesä on taas täynnä kohtaamisia. Kulttuuriharrastus yhdistää. Mistä kaukaa tänäkin kesänä tänne tulee ihmisiä? Meillä kaikilla on jotain yhteistä, vaikka rajoja on monenlaisia.

Nukkenallemuseo yhdistyksen filosofiana on :
«100 ystävää maailmassa on parempi kuin 100 ruplaa taskussa.» (venäläinen sanalasku)

Hyvää kesää kaikille 2013!

Nukkenallemuseo ry.
Puheenjohtaja
Ulla-Maija Suonpää

Tässä kesälomamatkalaisia. Dixou odottaa jo museokävijöitä...